

РЕШЕНИЕ

№ 79

гр. София, 06.01.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 11.11.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Павлова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **1538** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 96 вр. чл. 4, ал. 1 – ал. 5 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ) и чл. 156 и сл. от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място], чрез адв. Д. П. срещу Ревизионен акт № 21-343 от 13.08.2012 г., издаден от Е. Д. З. – главен инспектор по приходите при Столична община, дирекция „ПАМДТ” в частта относно установените задължения за ТБО за разликата над 52 945,29 лева до 177 799,15 лева ведно със съответните лихви за забава за периода от 01.01.2006 г. – 31.12.2010 г., мълчаливо потвърден при условията на чл. 156, ал.4 от ДОПК.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на ревизионния акт в оспорената му част, като се твърди, че органите при СО, дирекция „ПАМДТ” са определили неправилно данъчната основа и това е довело до незаконосъобразно определяне на дължимите задължения за ТБО за периода от 01.01.2006 г. – 31.12.2010 г. Поддържа се, че дружеството е използвало препоръчителния подход при оценяването на дълготрайните материални активи, което е в съответствие с действащите счетоводни стандарти, както и че експертната оценка, извършена от [фирма] е възложена в разрез с разпоредбите на ДОПК. Иска се отмяната на РА в оспорената му част, иска се възстановяване на платения размер на задълженията над 52 945, 29 лева по реда на чл. 129 от ДОПК и се претендират направените разноски.

Ответната страна – кметът на Столична община, представлявана от адв. Т. П. изразява мотивирано становище за неоснователност на жалбата и за законосъобразност на

ревизионния акт в оспорената му част. Претендира направените по делото разноси. Административен съд София град, I отделение, IV състав, като обсъди доводите на страните и извърши съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Със заповед за възлагане на ревизия № 21-111 от 27.03.2012 г. на и.д. началник отдел „Ревизионен контрол и правно-нормативно обслужване” е възложена ревизия на [фирма] за установяване на задължения за ТБО за периода от 01.01.2006 г. - 31.12.2010 г. ЗВР е връчена на 28.03.2010 г. Със ЗВР № 21-226 от 08.06.2012 г. е изменена ЗВР № 21-111 от 27.03.2012 г., като е удължен срока за извършване на ревизията с три месеца. Процесната ЗВР е връчена на дружеството на 13.06.2012 г.

Ревизията се явява повторна в изпълнение на указанията, дадени с решение № РД -22-01-4 от 21.02.2012 г. на кмета на Столична община, с което е отменен РА № 21-236 от 13.12.2011 г. на органи при дирекция „ПАМДТ” – СО в частта относно установените задължения за ТБО за периода от 01.01.2006 г. – 31.12.2010 г. и преписката е върната за издаване на нов акт, като органите извършват всички процесуални действия, насочени към събиране на доказателства за установяване на действителното извършване на услугите по сметосъбиране и сметоизвозване, поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване и по обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения.

В хода на ревизията на [фирма] е връчено ИПДПОЗЛ № 367 от 28.03.2012 г. В изпълнение на изисканите документи дружеството е представило подробно описани документи с писмо вх. № 433 от 12.04.2012 г. : оборотни ведомости и извлечения от счетоводни сметки от група 20; счетоводни баланси за ревизирания период; Счетоводен амортизационен план и данъчен амортизационен план по години; документи за собственост; копия на молба по чл.24, ал.1 от НОАМТЦУ, предоставяни от СО за периода 2008г., 2009 г.и 2010 г.; договор с [фирма] за извозване на битови и приравнени към тях отпадъци за 2008 г., 2009 г. и 2010 г., както и приложени фактури за извършената дейности; скица АС – 94000-675 от 26.05.2011 г. на СО, район „С.”; декларации по очл. 17 от ЗМДТ от 31.01.2001 г. до 25.02.2010 г., декларация по чл. 14 от ЗМДТ от 28.06.2010 г. и от 10.09.2011 г.; справки за отчетните стойности на имота по години.

Извършени са насрещни проверки, както следва: ИИНП до Столичен инспекторат изх. № 450 от 19.04.2012 г.; писмо отговор от Столичен инспекторат, придружено със становище от началник отдел „РИ” С. с изх. № СИ6701-510/1/16.05.2012 г.; писмо до началник отдел „МДТ” С. изх. № 450 от 19.04.2012 г.; писмо от началник отдел „МДТ” С. изх. № СО – 05-150/842 от 30.05.2012 г. С протокол за присъединяване № 684 от 25.06.2012 г. е извършено приобщаване на протоколи на СО за район „С.” за периода 2006 г. – 2010 г. относно установяване количествата на изпълнените и неизпълнените видове дейности, изплатени разходи

Установява се, че от дружеството е подадена декларация по чл. 17, ал. 1 от ЗМДТ с вх. № 05-05-188 от 31.01.2000 г. с деклариран недвижим имот, находящ се в [населено място], район С., [улица], състоящ се от земя и сгради с обща отчетна стойност в размер на 1 026 740,00 лева, в това число отчетна стойност на Административна сграда в размер на 641996,00 лева, производствена сграда в размер на 383 939,00 лева и земя с отчетна стойност в размер на 805,00 лева. За имота са подадени следните коригиращи декларации: - с вх. № 41 от 31.01.2001 г. за промяна на отчетната стойност на Административната сграда, която става в размер на 646 813,00 лева; - с

вх. № 05-00-09-000072 от 25.02.2010 г. за промяна на отчетната стойност на Административната сграда, която става в размер на 1 248 405,49 лева. Имотът е придобит съгласно А. № 12322 от 15.12.1993 г. За имота е открита партида М 0000041. В хода на първото ревизионно производство е извършена експертна оценка на притежаваните от дружеството имоти за всеки обект за периода от 01.01.2006 г. до 31.12.2010 г., изготвена от лицензиран оценител [фирма]. В протокол 2 от оценителския доклад(на стр. 69 от приложенията към делото) са посочени отделните стойности на всеки един от обектите – земя, Административна сграда – блок А, Производствена сграда – блок Б, производствена сграда –блок В, пристройка № 1 към производствена сграда –блок В, пристройка № 2 към производствена сграда блок В, за всяка отделна година (2006 г. – 2010 г.) и съответно, общата стойност на имота за отделните години.

С РД е констатирано несъответствие между декларираната от дружеството отчетна стойност на имотите и тази по извършената експертна оценка.

За 2006 г. общата отчетна стойност на имота съобразно оценителския доклад е 3 439 816,00 лева. За 2007 г. общата отчетна стойност на имота е в размер на 3 611 918,00 лева. За 2008 г. общата отчетна стойност според оценителския доклад е в размер на 3 792 800,00 лева. За 2009 г. отчетната стойност според доклада на оценителя е в размер на 3 982 021,00 лева. За 2010 г. е в размер на 4 181 342,00 лева според оценителския доклад.

Така определените отчетни стойности на имота съобразно оценителския доклад са взети като основа за определяне размер на дължимата ТБО за конкретните данъчни периоди.

За всеки един от периодите се установява, че имотът попада в границите на организирано сметосъбиране и сметоизвозване и по този факт няма спор между страните.

Издаден е ревизионен доклад № 21-287 от 12.07.2012 г. от инспектори в дирекция „ПАМДТ” – Столична община, връчен на ревизираното лице 16.07.2012 г.

За 2006 г. е констатирано, че за дружеството няма издадена заповед на кмета на СО за допускане на пряко договаряне с фирми, извършващи услугата по сметосъбиране и сметоизвозване. Съгласно Решение № 34 от 30.01.2006 г. на Столичния общински съвет за 2006 г. размерът на ТБО е 12 промила върху отчетната стойност на имота и включва заплащането на услугите: - за сметосъбиране и сметоизвозване на битовите отпадъци – 4,5 промила или 15 479,17 лева; - за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения – 3,5 промила или 12039,36 лева; - за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване – 4,0 промила или 13 759,25 лева, като е взета предвид отчетната стойност на имота според оценителския доклад (3 439 816,00 лева).

За 2007 г. е констатирано, че за дружеството няма издадена заповед на кмета на СО за допускане на пряко договаряне с фирми, извършващи услугата по сметосъбиране и сметоизвозване. Съгласно Решение № 34 от 25.01.2007 г. на Столичния общински съвет за 2007 г. размерът на ТБО е 12 промила върху отчетната стойност на имота и включва заплащането на услугите: - за сметосъбиране и сметоизвозване на битовите отпадъци – 4,2 промила или 15 170,06 лева; - за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения – 4,8 промила или 17 337,21 лева; - за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване – 3,0 промила или 10 835,75 лева, като е взета предвид отчетната стойност на имота според оценителския доклад (3 611

918,00 лева).

За 2008 г. е констатирано, че е издадена заповед № РД – 09-3245 от 18.12.2007 г. на кмета на Столична община за допускане на пряко договаряне с фирми, извършващи услугата по сметосъбиране и сметоизвозване на основание чл.24, ал. 1 от НОАМТЦУПСО. Съгласно Решение № 87 от 28.02.2008 г. на Столичния общински съвет за 2008 г. размерът на ТБО е 7,8 промила върху отчетната стойност на имота и включва заплащането на услугите: - за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения – 4,0 промила или 15 171,20 лева; - за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване – 3,8 промила или 14 412,64 лева, като е взета предвид отчетната стойност на имота според оценителския доклад (3 792 800,00 лева).

За 2009 г. е констатирано, че е издадена заповед № РД – 09-4219 от 24.11.2008 г. на кмета на Столична община за допускане на пряко договаряне с фирми, извършващи услугата по сметосъбиране и сметоизвозване на основание чл.24, ал.1 от НОАМТЦУПСО. Съгласно Решение № 34 от 29.01.2009 г. на Столичния общински съвет за 2009 г. размерът на ТБО е 8,2 промила върху отчетната стойност на имота и включва заплащането на услугите: - за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения – 4,2 промила или 16 724,49 лева; - за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване – 4,0 промила или 15 928,08 лева, като е взета предвид отчетната стойност на имота според оценителския доклад (3 982 021,00 лева).

За 2010 г. е констатирано, че е издадена заповед № РД – 09-1767 от 13.11.2009 г. на кмета на Столична община за допускане на пряко договаряне с фирми, извършващи услугата по сметосъбиране и сметоизвозване на основание чл. 24, ал. 1 от НОАМТЦУПСО. Съгласно Решение № 765 от 17.12.2009 г. на Столичния общински съвет за 2010 г. размерът на ТБО е 7,4 промила върху отчетната стойност на имота и включва заплащането на услугите: - за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения – 3,2 промила или 13 380,29 лева; - за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване – 4,2 промила или 17 561,64 лева, като е взета предвид отчетната стойност на имота според оценителския доклад (4 181 342,00 лева).

Съобразно тези констатации са определени задължения за ТБО за всяка отделна година, описани в табличната част на РД.

Ревизионното производство е приключило с издаването на РА № 21-343 от 13.08.2012 г. от Е. Д. З. на длъжност главен инспектор в дирекция „ПАМДТ” – СО.

За 2006 г. е определено задължение за ТБО в размер на 41277,79 лева, като сумата е внесена от задълженото лице, както и са начислени лихви за забава в размер на 19095,73 лева, които са изцяло внесени, като са определени са лихви в размер на 457,02 лева към 27.12.2011 г. За 2007 г. е определено задължение в размер на 43 343,02 лева, която сума е изцяло заплатена от лицето; определени са лихви за забава в размер на 16 234,58 лева, която сума е изцяло заплатена от лицето. Начислени са лихви за забава в размер на 479,88 лева. За 2008 г. е определено задължение за ТБО в размер на 29 583,84 лева и лихви за забава в размер на 8112,18 лева, които суми са заплатени от задълженото лице. Определени са лихви за забава в размер на 327,54 лева към 27.12.2011 г. За 2009 г. е определено задължение за ТБО в размер на 32652,57 лева и лихви за забава в размер на 5 698,42 лева, които суми са изцяло заплатени от ревизираното дружество. Определени са лихви за забава в размер на 361,52 лева. За

2010 г. е определено задължение за ТБО в размер на 30 941,93 лева и са начислени лихви в размер на 2 475,50 лева, които суми са изцяло внесени и е са определени лихви в размер на 342,58 лева към 27.12.2011 г. Установява се, че определените при ревизията задължения за ТБО са в общ размер на 177 799,15 лева и те са изцяло заплатени от дружеството. Общият размер на лихвите за забава за процесните периоди е 53 584,95 лева, а внесенят размер е 51 616,41 лева и остават за довносяне 1 968,54 лева (посочени в табличната част на стр. 16 от РА, л. 92 от делото, том I).

РА е връчен на ревизираното лице на 20.08.2012 г.

Дружеството е подало жалба с вх. № МДТ0600 -6 от 03.09.2012 г. до кмета на Столична община срещу РА в частта, в която са установени задължения на дружеството за ТБО над размера от 52 945,29 лева до 124 853,86 лева за 2006 г. – 2010 г. и съответните лихви за забава.

В 60-дневния срок по чл.155, ал. 1 от ДОПК, приложим в настоящото производство решаващият орган не се е произнесъл с решение, поради което РА в така оспорената му част се явява мълчаливо потвърден при условията на чл. 156, ал. 4 от ДОПК.

В хода на съдебното производство е изслушано и прието заключение по съдебно-счетоводна експертиза, изготвена от в.л. Г. А., която съдът цени като компетентно дадена и дала пълен и точен отговор на поставените задачи. Съгласно прилаганите от [фирма] Национални стандарти за финансови отчети за малки и средни предприятия дружеството има право да определи и е определило своята счетоводна политика, включително подхода за оценка на Д. след първоначалното им признаване, който е препоръчителният подход. Към ГФО, изготвени към 31.12.2006 г., 2007 г., 2008 г., 2009 г. и 2010 г. е приложено писмено Оповестяване на определената от ревизираното лице счетоводна политика и възприетия от предприятието подход за оценка на Д. след първоначалното им признаване.

Съгласно СС 16 Д. в рамките на ревизирания период 2006 г. -2010 г. са приложими подходи за последваща оценка на Д., а именно: в периода 2006 г.-2007 г. по избор –препоръчителен подход или допустим алтернативен подход. В периода 2008 г. – 2010 г. само препоръчителният подход, тъй като допустимият алтернативен подход е отменен (ДВ, бр.86/2007 г., в сила от 01.01.2008 г.). Възприетият от ревизирания субект подход за последваща оценка на Д. за ревизираните периоди е препоръчителният, единствено допустим за целя период и според заключението същият е приложен при съобразяване с действащия СС 16 и избраната счетоводна политика. Според вещото лице дружеството не било длъжно да извършва счетоводни преоценки (увеличение) на отчетните стойности и съответно, на балансовите стойности на процесните имоти през периода 2006 г. - 2010 г., още повече, че увеличението на отчетните стойности противоречи на изискванията на препоръчителния подход. То е било възможно само при прилагане на допустимия алтернативен подход в периода, в който е действал. Вещото лице е посочило декларираната от дружеството отчетна стойност на имота за всяка отделна година и посочил размера на ТБО за всяка година на базата на отчетната стойност на имота по счетоводни данни на дружеството, както и е посочил доначисления размер на ТБО от ревизиращите органи (пунктове 6,7 и 8 от задачите).

Въз основа на така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

В срока по чл. 155 ,ал. 1 от ДОПК кметът на Столична община не се произнесъл по подадената от дружеството жалба срещу горецитирания РА в оспорената му част,

което означава, че РА се явява мълчаливо потвърден. Срокът за произнасяне на решаващия орган е започнал да тече, считано от 09.09.2012 г. (след изтичане на 7-дневния срок за изпращане на преписката при решаващия орган) и е изтекъл на 09.11.2012г. От 10.11.2012 г. е започнал да тече 30-дневния срок за оспорване на РА пред съда, като жалбата до съда е подадена чрез Столична община с вх. № 0600-116 от 03.12.2012 г. Следователно, жалбата е подадена в срок от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е и основателна.

Предмет на оспорване в настоящото производство е Ревизионен акт № 21-343 от 13.08.2012 г., издаден от Е. Д. З. – главен инспектор по приходите при Столична община, дирекция „ПАМДТ” в частта относно установените задължения за ТБО за разликата над 52 945,29 лева до 177 799,15 лева ведно със съответните лихви за забава за периода от 01.01.2006 г. – 31.12.2010 г. Следователно, основният спорен въпрос е не дължимостта на ТБО, а нейният размер по отделни компоненти за отделните години и съответно, как следва да бъде определена основата за определяне на дължимата ТБО.

Р. акт в оспорената му част е издаден от орган, разполагащ с материална компетентност. На основание чл. 4, ал. 3 от ЗМДТ в производствата по установяване, обезпечаване и събиране на местни данъци и местни такси служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите, като съгласно чл.4, ал. 4 от ЗМДТ тези служители се определят със заповед на кмета на общината.

На основание чл. 4, ал. 3 и ал. 4 от ЗМДТ е издадена заповед № РД – 09 – 3917 от 21.10.2008 г. на кмета на Столична община за определяне на служители на длъжности в дирекция „Приходи и администриране на местни данъци и такси” при СО за органи по приходите, които извършват установяване, обезпечаване, събиране и контрол на местните данъци и такси битови отпадъци, измежду които са служителите, заемащи длъжностите „главни инспектор” и „старши инспектор” към дирекция „ПАМДТ”.

В процесния случай РА е издаден от Е. Д. З. – главен инспектор, сектор „Ревизионен контрол”, дирекция „ПАМДТ” при Столична община, като същата е определена за компетентен орган да издаде ревизионен акт по отношение на [фирма] на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК съгласно З. № 21 – 342 от 13.08.2012 г. Самата З. е издадена от Р. Б. – и.д. началник сектор „Ревизионен контрол” при дирекция „ПАМДТ” – СО. Съгласно заповед № РД – 15-2348 от 11.05.2011 г. на кмета на Столична община на Р. Б. – главен експерт в отдел „РК” на дирекция „ПАМДТ” при СО е възложено изпълнението на задълженията на началник сектор „Ревизионен контрол” към дирекция „ПАМДТ” – СО, за срок от шест месеца до назначаване на титуляр, считано от 16.05.2011 г. Със заповед № МДТ – 9301 – 67 от 04.05.2011 г. на директор на дирекция „ПАМДТ”, издадена на основание чл. 112, ал.2, т. 1 от ДОПК и чл. 4, ал. 5 от ЗМДТ, са определени П. Д. И. – главен инспектор в дирекция „ПАМДТ” при СО и Р. И. Б. – главен инспектор в дирекция „ПАМДТ” при СО да упражняват по отделно компетентността по възлагане на проверки и ревизии за определяне и установяване задълженията за местни данъци и такси битови отпадъци съгласно ЗМДТ, НОМД, НОАМТЦУПСО, приети от Столичен общински съвет. ЗВР № 21-068 от 13.06.2011 г. на дружеството за установяване на задължения за ДНИ и ТБО е издадена от Р. Б. – и.д.

началник сектор „Ревизионен контрол“ при дирекция „ПАМДТ“. Следователно, въз основа на така представените доказателства ревизията на [фирма] е възложена със заповед, издадена от орган, определен за компетентен да издава такива заповеди съгласно императивното изискване на чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК, както и се установява, че РА е издаден от служител в дирекция „ПАМДТ“ – Столична община, определен за компетентен орган със заповед, издадена по реда на чл. 119, ал. 2 от ДОПК (в редакцията си преди изм. ДВ, бр. 82/2012 г., в сила от 01.01.2013 г.). Следователно, процесният РА в обжалваната му част е издаден от материалнокомпетентен орган.

Не са допуснати съществени процесуални нарушения в хода на ревизията.

Съдът намира, че РА в оспорената му част е издаден при неправилно прилагане на материалния закон.

Основата за определяне на ТБО за нежилищни имоти на предприятия съгласно чл. 67 от ЗМДТ и чл.26, ал. 1 от НОАМТЦУПСО е отчетната стойност на имотите. В §1, т. 17 от ДР на ЗБДТ е дадена легална дефиниция на понятието „отчетна стойност“, а именно: отчетна стойност е стойността при счетоводното завеждане на актива или обезценената/преоценената стойност на актива, когато е извършена оценка след първоначалното му счетоводно завеждане.

Съобразно чл. 17 от ЗМДТ дружеството е декларирало притежаваните недвижими имоти с декларация с вх. № 05-05-188 от 31.01.2000 г., като е подало и коригиращи декларации с вх. № 41 от 31.01.2001 г. и № 05-00-09-000072 от 25.02.2010 г. Установява се, че отчетната стойност на имотите според декларираното от дружеството е в размер на 1 031 557,07 лева за 2006 г., 2007 г., 2008 г. и 2009 г. и в размер на 1 633 149,32 лева за 2010 г. Тези стойности са отразени в предходния РА № 210236 от 13.12.2011 г., отменен в частта на установените задължения за ТБО. Основателно е твърдението на жалбоподателя, че така посочените отчетни стойности на имотите, собственост на дружеството не са коментирани изобщо в процесния РА, а само е отразена констатацията, че са налице несъответствия между декларираните и установени чрез експертната оценка данни за отчетната стойност на имотите. В този смисъл РА се явява необоснован, тъй като нито в РД, нито в РА са изложени съображения поради какви причини ревизиращите приемат като основа за определяне на задълженията за ТБО за процесните периоди отчетната стойност на същите по експертния доклад, изготвен от лицензиран оценител „П.“.

Според ревизиращите за дружеството е възникнало задължение за извършва преоценка в посока на увеличение на отчетната стойност, като те се позовават на чл.13, ал. 3 от ЗСч, съгласно който „последващи оценки на активите и пасивите се извършват в съответствие с приложимите счетоводни стандарти“.

Спорното в рамките на ревизията и настоящото съдебно производство е дали за [фирма] е възникнало задължение да извърши преоценка на притежаваните недвижими имоти, а при положителен отговор на този въпрос, съответства ли определянето на отчетната стойност с експертната оценка, възложена от жалбоподателя по указания на ревизиращия орган на Закона за счетоводството и СС 16.

От събраните по делото доказателства се установява, че дружеството прилага Националните стандарти за финансови отчети за малки и средни предприятия – чл.22 б, ал. 1 от ЗСч. Съгласно т.25.2 от СС1 „Представяне на финансови отчети“ управляващият орган определя счетоводната политика на предприятието до началото на отчетния период в съответствие с принципите и изискванията по ЗСч и НСФОМСП, изискванията, определени в Международните счетоводни стандарти (М.), ако няма изрични разпоредби в НСФОМСП, вътрешните актове на предприятието, отразяващи спецификата в неговата дейност.

Дефиницията за счетоводна политика е дадена в СС 8 „Нетни загуби и печалби за периоди, фундаментални грешки и промени в счетоводната политика: тя е съвкупност от конкретни принципи, бази, установени правила и практики, приети от предприятието при изготвянето и представянето на финансовите отчети съгласно СС 1. Така от [фирма] при определяне на счетоводната си политика по отношение на последващи оценки на притежаваните Д. след приемането на НСФОМСП с ПМС № 46 от 21.03.2005 г. е избран препоръчителният подход по т. 7.1. от СС 15 за последваща оценка на активите, който изисква след първоначалното им оценяване същите да се отчитат по цена на придобиване, намалена с начислените амортизации и загубите от обезценка. Препоръчителният характер на подхода се обуславя от принципа на предпазливостта по чл.4, ал.1, т. 3 от ЗСч – предпазливост – оценяване и отчитане на предполагаемите рискове и очакваните евентуални загуби при счетоводното третиране на стопанските операции с цел получаване на действителен финансов резултат. Възприетата счетоводна политика е оповестена от дружеството – ГФО за 2006 г., 2007 г., 2008 г., 2009 и 2010 г., които са обявени и в търговския регистър.

Според заключението по ССЧЕ преоценката е извънсчетоводен способ за установяване на стойности и може да доведе до два резултата: намаляване на справедливите стойности на активите (обезценка или подоценка) и задължително се отразява в счетоводството независимо от избрания подход; или до повишаване на справедливите стойности (надоценка на активите) – счетоводно се отразява само при прилаган допустим алтернативен подход и никога при препоръчителен подход.

Съгласно СС 16 Д. в рамките на ревизираните периоди 2006 г. и 2007 г. по избор са били допустими както препоръчителният, така и допустимият алтернативен подход. Вторият е отменен, считано от 01.01.2008 г. с ПМС № 251/2007 г., с което са отменени 7.2-7.4. от СС16. Единствено допустим за периода 2008 г. – 2010 г. включително е препоръчителният подход, което обуславя извода за неприложимост на 7.2. от СС16. В същия смисъл са изводите на вещите лице, като заключението не е оспорено от ответната страна и съдът го кредитира изцяло. Следователно, препоръчителният подход, избран от ревизирувания субект, правилно е приложен поради факта, че същият е избран от дружеството, защото това е било допустимо съгласно СС16 през 2006 г., а след това е спазван стриктно. От друга страна, този подход е прилаган последователно от дружеството през 2006 г. – 2007 г. и 2008 г. – 2010 г. и това е надлежно оповестено с ГФО, като с това е спазен принципът за запазване на счетоводната политика – чл.4, ал.1, т. 6 от ЗСч-

запазване при възможност на счетоводната политика от предходния отчетен период – постигане на съпоставимост на счетоводните данни и показатели през различните отчетни периоди. На последно място, увеличението на отчетните стойности би било възможно само при прилагане на допустимия алтернативен подход, който първоначално не е бил избран от дружеството (2006 г. -2007г.), а впоследствие считано от 01.01.2008 г.е същият е бил отменен.

Въз основа на гореизложеното се обосновава извода, че ревизиращите в нарушение на действащото законодателство приемат за основа за определяне размера на дължимата ТБО за процесния имот стойността от изисканата и извършена в хода на ревизията експертна оценка, в която са отразени пазарни стойности, неотнормирани към определяне на ТБО. В нарушение на чл.60, ал. 1 от ДОПК органите при дирекция „ПАМДТ” – СО са указали на ревизираното лице да сключи договор с лицензиран оценител за определяне на пазарните стойности на отделните обекти (земя и сгради). Цитираната разпоредба предвижда възможността експертиза да бъде възложена по инициатива на самия орган, или по инициатива на самия субект, но в случая не е налице нито една от двете хипотези. При определяне на пазарните стойности на отделните обекти вещното лице е използвало различни методи, които се явяват неотнормирани към „отчетната стойност” на имота, служеща като основа за определяне на ТБО. За земята е използван сравнителния метод (приложение 1 към експертния доклад), а за отделните сгради са използвани метода на вещната стойност и метода на приходната стойност. Експертизата е определила справедливата пазарна стойност за всеки отделен обект поотделно, което не съответства на изискванията на ЗМДТ. Тази оценка не може да служи като основание за валидно счетоводно записване и не може да предизвика проямана в отчетните стойности на притежаваните от дружеството Д.. В съответствие с приетата от [фирма] счетоводна политика, счетоводни записвания, основани на оценка на лицензиран оценител, могат да отразят само и единствено намаление на отчетната стойност. Направената по искане на ревизиращите експертна оценка не съдържа признаци за обезценка на активите и в резултат на това не може да бъде основание за валидно счетоводно записване. Това обуславя заключението, че в счетоводството на ревизираното лице няма отчетна стойност на процесните обекти (активи), която да е равна на определената от лицензирания оценител пазарна стойност. След като от доказателствата по делото и заключението на в.л. А. е установено, че дружеството е завело активите в счетоводството си при съобразяване със счетоводното законодателство, и е приело препоръчителния подход за последваща оценка на Д., то това означава, че ревизиращите е следвало да се съобразят с отчетната стойност на активите, така както са декларирани от ревизираното лице и да определят дължимата ТБО за всяка една от процесните години, използвайки тази основа. В този смисъл следва да бъде зачетено и решение № 13961 от 24.10.2013 г. по адм. дело № 5831/2013 г. по описа на Върховен административен съд, VII отделение, с което е оставено в сила решение № 1843 от 19.03.2013 г. по адм.дело № 5028/2012 г. по описа на АССГ, I отделение, 15 състав, с което е отменен РА № 21-236/13.12.2011 г., издаден

от ревизори в Дирекция "Приходи и администриране на местни данъци и такси" - СО, в потвърдената с решение № РД 22 01 4/21.02.2012 г. на кмета на Столична община част на установените задължения за данък недвижими имоти за данъчни периоди 2006 г., 2007 г., 2008 г., 2009 г. и 2010 г. за притежаван от дружеството нежилищен имот терен от 7320 кв. метра, Блок А - 9 етажа, Блок Б - 3 етажа, Блок В - 2 етажа, находящ се в [населено място], район "С.", [улица].

По гореизложените съображения жалбата на [фирма] се явява основателна и РА в оспорената част следва да се отмени. Без значение за предмета на спора е обстоятелството дали дружеството е заплатило изцяло установените от органите на дирекция „ПАМДТ” – СО задължения за ТБО и това действие не може да бъде тълкувано като признание на задълженията. Внесените суми са били взети предвид от ревизиращите за всеки отделен период, включително и заплатените лихви за забава.

Във връзка с искането на дружеството съдът да разпорежи възстановяване на сумите в размер на 124 853,86 лева – ТБО и 51 569,71 лева – лихви за забава ТБО, като недължимо платени, ведно със законната лихва по чл.129, ал. 6 от ДОПК, съдът следва да посочи, че в настоящото производство същият не разполага с такова право. След евентуалното влизане в сила на съдебния акт, с който РА е отменен в съответната му част за дружеството не съществува пречка да поиска възстановяване на горепосочените суми по реда на чл.129 и сл. от ДОПК пред компетентния орган към дирекция „ПАМДТ” – Столична община.

С оглед изхода на спора на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК ответната страна следва да бъде осъдена да заплати сумата в размер на 5271,60 (пет хиляди двеста седемдесет и един лева и шестдесет стотинки) лева съобразно представените доказателства за заплатена държавна такса (50 лева), възнаграждение за вещо лице (400 лева) и заплатено адвокатско възнаграждение (4821,60 лева) по договор за правна помощ, сключен между ревизираното лице и Адвокатско дружество „Д., К. и Л.” на 12.11.2012 г.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161 от ДОПК, Административен съд София град, I отделение, IV състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма] Ревизионен акт № 21-343 от 13.08.2012 г., издаден от Е. Д. З. – главен инспектор по приходите при Столична община, дирекция „ПАМДТ” в частта относно установените задължения за ТБО за разликата над 52 945,29 лева до 177 799,15 лева ведно със съответните лихви за забава за данъчни периоди 2006 г., 2007 г., 2008 г., 2009 г. и 2010 г., мълчаливо потвърден при условията на чл. 156, ал.4 от ДОПК от кмета на Столична община.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] направените по делото разноски в размер на сумата от 5271,60 (пет хиляди двеста седемдесет и един лева и шестдесет стотинки) лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението на страните, че е изготвено и от получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ:

